

На 1 березня 2016 року на Волині зареєстровано 12 332 безробітних

Станом на 1 березня 2016 року кількість зареєстрованих безробітних становила 12 332 особи, з них: жінки — 7 027; молодь віком до 35 років — 5 489; особи, які мають додаткові гарантії щодо сприяння в працевлаштуванні, — 4 486; особи, що проживають у сільській місцевості, — 5 500. У січні-лютому 2016 року статус безробітного мали 15 396 осіб, з них набули статус безробітного безпосередньо в лютому 1 944 особи. Станом на початок березня 10 222 особи отримують допомогу з безробіття. Середній розмір допомоги з безробіття в лютому 2016 року становив 1 321,1 грн.

180

Стільки мільярдів гривень сягає загальна сума претензій щодо неплатоспроможності українських банків. Фонд гарантування вкладів фізичних осіб після проведених розслідувань подав до правоохоронних органів 2494 заяви на осіб, підозрюваних у банкрутстві банків.

СБУ підрахували кількість росіян, які загинули на Донбасі

Понад 1600 військовослужбовців із 26 військових підрозділів РФ загинули під час боїв на території Донецької та Луганської областей. У відомстві зазначили, що наведені відомості є неповними, адже загальні втрати набагато більші.

5

Відомості.інфо

№10 (802)

17 - 23 березня 2016 року

<http://www.vidomosti-ua.com/>

Події

88-річну жінку викидають з дому, як непотрібну річ

Марія Козинець народилася в далекому 1928 році в селі Кобче, що на Рожищенській землі. Сім'я була простою, тут усі звикли від рання до смеркання працювати на землі. Дитячі роки Марії були неспокійними. Тут і війна, і голодні та холодні будні... Усього набачилася, та віри в світле майбутнє не втрачала. Відцеві Миколі Пилип'юку із села Топільне дівчина припала до душі. Та, звісно, ветеран Другої світової війни обирав передусім не тільки для себе хорошу дружину, а й матір для своєї найменшої дев'ятирічної доньки Оксани, бо старші — донька Леся та син Василь — були вже на «своєх хлібах». Марія не вагалася... Узаконювати свої стосунки чоловік та дружина не поспішали. Навіщо? Заїва трата часу! А тут і господарство, і в колгоспі трудовні треба заробляти, і «тимчасівку» почали зводити... Прописав дружину в хаті, та й на тому крапка. А далі все закрутилося, зав'язалося. Жили, як усі. Усього вистачало на життєвій ниві. Єдине шкода, що не дав Бог Марії з Миколою спільних дітей.

По-різному склалися життєві долі в молодших Пилип'юків: Леся жила окремо, народила їм внуків та, на жаль, не надто довгим був її життєвий шлях. Син Василь, доки міг, працював у колгоспі трактористом. Пізніше, коли його таки підкосила підступна хвороба, працював удома, а ось уже пару літ, як зовсім зліг. Оксана ж після розлучення поїхала за кордон, треба було дітей на ноги ставити... Півтора року вже пройшло, як перестало битися серце чоловіка — Миколи Пилип'юка.

І ПОЧАЛИСЯ ПРОБЛЕМИ...

До нас звернулася читачка Ірина Арсенєва, донька рідного брата Марії Козинець Тимофії, яка стверджує, що її 88-річну тітку виставили за двері після майже 50 років життя за місцем приписки:

— Після смерті громадянського чоловіка за тіткою доглядала внучка Галина (донька покійної Лесі, — авт.). Хороша людина, нічого не скажеш. Хоч Марія Іларіонівна й сама ще дає ради, але Галина стала для неї та лежачого Василя справжньою підтримкою. Проблеми почалися, коли три місяці тому в Україну з Австрії повернулася наймолодша донька Миколи Пилип'юка Оксана. Жінка, як спадкоємиця, вказала старенькій на двері... Єдині родичі тітки Марії — мої батько та сестра, яка нині проживає на окупованій території. Тож вагомими аргументами з боку власниці будинку було те, що буцімто є родичі, які мають, згідно із законом, опікуватися своєю жінкою. Все б нічого, якби мої батьки були здоровими, то так і було б. Але тато має проблеми із зором, уже фактично не бачить взагалі, а мамі нещодавно зробили операцію, вона онкохвороба... Я постійно проживаю з чоловіком у Польщі. Одного дня батькам зателефонували та повідомили, що тітка хоче до нас, нібито погостювати. А насправді — виставили Марію Іларіонівну з нехитрими клунками з дому. Тітка постійно просилася додому, та переговори по телефону з Оксаною зводилися до того, що «ви родичі, ви і розбирайтеся». Були поради й «здати» тітку до пансіонату або ж «зробити» психічно хворою... А як можна зробити здорову жінку хворою? Єдине, що її в 88-річному віці турбує, — це ноги. Мій син одного разу возив її додому, але там було все зачинене, навіть на «тимчасівці», про яку дядько Микола завжди казав, що то лишиться для тітки, поверх старого замка висів новий. Тож навіть білизни на зміну жінка не змогла собі взяти... Коли я приїхала в черговий раз, то вже не витерпіла її вмовлянь і повезла додому. Приїхали в Топільне, жінка

сказала залишити її на лавочці, на якій в основному останнім часом і сиділа. А що мені лишалося зробити? З такими заявами про права власності я вже точно не мала права йти на їхнє подвір'я. Далі були дзвінки від Оксани з нецензурною лайкою і від дільничного, який, навіть не представившись, повідомив, що на мене написана скарга... Чому жінку виганяють із помешкання, де вона була прописана майже півстоліття? Невже вона не заслужила дожити до смерті навіть не в будинку, а в «тимчасівці», яку разом із чоловіком зводила? І найголовніше, Марія Іларіонівна не хоче офіційно претендувати на будь-яке майно та й не має для кого щось лишати — власних дітей нема.

ДРУГА СТОРОНА ОДНІЄЇ МЕДАЛІ...

Телефонуємо до сільського голови Топільненської сільської ради Руслана Леонтійовича та запитуємо, чи він знає про проблему, про яку розповіла нам Ірина Арсенєва. Виявляється, очільник громади, як і належить, знає все і при зустрічі розповідає так:

— Склалася така ситуація, коли Микола Пилип'юк помер, то право власності лишив на своїх дітей. Марія Іларіонівна хоч і приписана в будинку, але не була офіційною дружиною. Після його смерті діти звернулися у відповідні органи, аби оформити спадщину. Родина, зі свого боку, отримавши спадщину, має повне право не допускати чужої людини, бо вона їм ніхто, мачуха. Ми обговорювали ситуацію, яка склалася із Валентиною Іванівною (дружиною рідного брата бабці, — авт.), після чого я звернувся в Терцентр, щоб дізнатися, які потрібні документи для оформлення в притулок. У Навозі місце не було, і нам запропонували Теремно Луцького району. Баба проти. Можна з дозволу родичів пройти медогляд, визнати бабу недієздатною тощо... Усе тільки з дозволу родичів, без їхніх заяв ми не можемо нічого зробити.

І ось у такій круговерті подій вирішувати долю бабусі, за словами сільського голови, можуть тільки родичі. Пропоную: краще родичам і Оксані Черняк сісти за стіл переговорів та ввійти в становище старенької. І вкотре чую у відповідь, що Оксана Миколаївна — стороння людина, а згідно із законодавством, бабцею зобов'язані опікуватися тільки близькі люди, у цьому випадку — брат. Воно то правильно з юридичного боку, але ось з морального... Тому запитую сільського голову, чи розглядається такий

варіант, як представити до Марії Козинець соціального працівника. Відповідає, що й такий варіант розглядався, але ж знову-таки — потрібна заява від родичів:

— Соціальний працівник, який має кілька таких людей в селі, приходить два рази в тиждень: принести води, хліба, прибрати... Але баба в такому віці, а там пічне опалення (йде мова про «тимчасівку», де нині й живе бабуся, — авт.), електрики немає, не дай Боже, баба не зможе з ліжка встати, а випадє жарина на підлогу, може статися біда.

Іду від сільради і розумію, що дійсно найкращим варіантом для бабусі є притулок. Але, з іншого боку, розумію, як гріють душу рідні стіни...

— Як я сюди прийшла, то тут нічого не було, тільки кухня та кімната, — пригадує Марія Іларіонівна. — А вже разом із Миколою розбудували, веранду, кухню та дві кімнати зробили, поставили хлів, клуню та «тимчасівку». Усе робила, поки могла. Оксанку я гляділа, вона хорошою дитиною була. Слухалася завжди. Прийде зі школи і бігом до мене на ланку біжить буряки полоти помагати... То от тепер чомусь, як з Австрії приїхала, то стала зі мною сваритися. Тепер і не гляне в мій бік. А мені нічого не треба. Я хочу тут дожити. Хутчіш би вмерти, а то сили вже нема. Ноги болять, зігнути не можу. От то сусід, дай Бог йому здоров'я, дров мені принесе, я грубу напалю. А ще ходжу до іншої сусідки — їсти мені дасть, молока... А так — хліб з водою, ото моя їжа.

А ЩО СКАЖУТЬ ПРАВОЗАХИСНИКИ?

Богдан Ульянов, юрист: «Складний судовий спір, двома словами не розкажеш. Приписка впливає лише на право проживання і ніхто її звідти не має права вигнати. Але право власності можна довести лише через встановлення факту проживання однієї сім'ї. Якщо фізично бабусі не випускають — варіант вселятися через суд, але з врахуванням її віку та нервов'я не вважаю, що це правильний шлях, краще задіяти міліцію».

Ось така ситуація склалася в Марії Козинець на старості років. Хто має рацію і кому поступитися? Звісно, власники зі свого боку праві — це їхній спадок і вони мають право ним розпоряджатися, як хочуть. Чи зголоситься бабуся піти в притулок, де, можливо, їй буде краще? Бо реально її доглядати просто нікому... І чи варто звертатися до людського суду? Адже єдиний правильний вихід винесе лише суд Божий...

Ірина ВЛАСЮК

У Рівненській області автомобіль потонув у штучній водоймі

14 березня о 08.30 до Служби порятунку за номером «101» за допомогою звернувся мешканець села Бармаки Рівненського району. Чоловік повідомив, що на території приватного господарства його знайомих випадково скотився в штучну водойму і затонував автомобіль, повідомляє пресслужба ДСНС.

До місця пригоди негайно було направлено рятувальників аварійно-рятувальної частини на спеціальному аварійно-рятувальному автомобілі та оперативно-координаційний центр Головного управління ДСНС.

Приїхавши, рятувальники з'ясували, що на дні штучної водойми, на глибині понад 5 метрів, знаходиться автомобіль Volkswagen Caddy. Оцінивши обстановку, начальник чергової зміни оперативно-координаційного центру ГУ ДСНС прийняв рішення залучити до проведення рятувальних робіт водолазів Рівненської обласної комунальної аварійно-рятувальної служби на водних об'єктах.

Після того, як водолаз, спустившись під воду, закріпив мотузку до автомобіля, рятувальники за допомогою «лебідки» спеціального аварійно-рятувального ав-

томобіля обережно витягнули затонулий легковик з водойми на подвір'я господарства. Молодий чоловік подякував працівникам Служби порятунку за оперативну та кваліфіковану допомогу.

Пізніше з'ясувалися подробиці цього інциденту. Чоловік поставив автівку на подвір'ї, нахилено в бік водойми. Відійшовши на декілька метрів, він побачив, що автомобіль почав скочуватися. Чоловік, намагаючись зупинити авто, вскочив на місце водія та почав гальмувати, але це не допомогло, автівка по слизькому ґрунту потрапила у водойму разом із водієм. Чоловік відразу залишив авто та, діставшись до берега, звернувся за допомогою до рятувальників.

В Ізраїлі волинський боєць Сергій Федотов отримав надію повноцінно стати на ноги

Спеціалісти ортопедичного центру, що в Єрусалимі, після обстеження пораненої нижньої кінцівки волинського бійця Сергія Федотова дають йому надію повноцінно стати на ноги. Однак для цього потрібні гроші. Із загальної суми, що потрібна на лікування, родина Сергія ще потребує 12 тисяч доларів США.

Мама Сергія Світлана розповіла, що в Ізраїльській клініці син пройшов обстеження і тепер в кінці березня його чекають на надзвичайно важку операцію. Лікарі кажуть, що існує дуже великий ризик. Вони братимуть в Сергія м'язові тканини, ребро та шкіру,

щоб сформувати понівечену на війні ногу. Головне, щоб все зросло, тоді надія на те, що все буде добре, становить 70 відсотків.

Після операції Сергія планують на два місяці покласти в Київський головний військовий клінічний госпіталь, адже нога буде в спеціальній гіпсовій лангеті. Він не зможе нею рухати. А описія — знову в Єрусалимі на процедури.

Родина Сергія та Благодійний фонд «Волинь-2014» звертається до усіх громадян з проханням допомогти.

Реквізити: **Картка «Приват-Банку» №5168742025465851 Федотов Сергій Анатолійович**

Більшість голів облдержадміністрацій для себе грошей не шкодує

ЗМІ назвали голів облдержадміністрацій, у яких найбільші зарплати за січень.

Найбільше за січень заробив голова Вінницької ОДА Валерій Коровий — 15 834 грн. З цієї суми посадовий оклад Коровія склав всього 4 543 грн, пишуть «Українські новини».

З невеликим відставанням йде губернатор Харківської області Ігор Райнін — 15 414 грн. Цікаво, що оклад Райніна склав половину заробленого, а найбільша надбавка за інтенсивність роботи — 3 600 грн.

Менше за всіх заробили губернатори Житомирської та Закарпатської області Сергій Маш-

ковський і Геннадій Москаль — по 6 640 грн. Вони виявилися єдиними, хто не отримав ніяких надбавок за свою роботу.

У середньому кожен губернатор обійшовся державі в 11,5 тис. грн.

Примітним є кількість надбавок, які нараховують головам ОДА щомісяця. Більшість із них отримують доплати за науковий ступінь, допуск до документів, що становлять державну таємницю, за ранг державного службовця, за вислугу років та за невикористані дні відпустки.

У деяких також є і надбавка за почесне звання та інтенсивність виконання роботи.